

Gospodo preskrbi čevlje za pot

2. adventna nedelja

– 5. 12. 2021

1. Umiritev in uvodna molitev

Ustavim se in se počasi umirim. [Naredim znamenje križa](#) in se tako še globlje zavem Božje navzočnosti v sebi in v vsem, kar me obdaja. Prosim za milost Svetega Duha, za dar ganjenosti nad Božjo besedo, ki jo smem sedaj brati, jo poslušati, premišljevati in ji dopustiti, da v meni izoblikuje Kristusa ([Gal 4,19](#)), da bom postal usmiljen kot je Nebeški Oče ([Lk 6,36](#)). To ga prosim s svojimi besedami ali s predlaganimi:

Bog je prvi, ki naredi vse, da bi iz našega

življenja nastalo nekaj lepega. V nas pa se pojavi strah pred novim, zato se ustavimo. Gospod, naj prepoznam tebe v adventnem vabilu ter dopustim, da me obuješ za pot ter me na poti oblikuješ – da bom živ, zrel, svoboden ter napolnjen s Teboj; tako bom lahko rodoviten.

Prosim za milost, da bi zmožel in znal poslušati od zunaj in od znotraj. Od zunaj besede, ki jih berem, od znotraj občutke in vzgibe, ki se ob tem prebujajo. Začnem počasi prebirati evangelijski odlomek. Besedo za besedo. Vrstico za vrstico. Zrem njega, ki mi to govori.

2. Branje – poslušanje: Evangelij po Luku 3,1-6

1 V petnajstem letu vladanja cesarja Tiberija, ko je bil Poncij Pilat upravitelj Judeje in Herod četrti oblastnik Galileje, njegov brat Filip pa četrti oblastnik Itureje in Trahonítide ter Lizanija četrti oblastnik Abilene 2 in ko sta bila velika duhovnika Hana in Kajfa, se je v puščavi zgodila Božja beseda Janezu, Zaharijevemu sinu. 3 Prehodil je vso jordansko pokrajino in oznanjal krst spreobrnjenja v odpuščanje grehov, 4 kakor je pisano v knjigi besed preroka Izaija: Glas vpijočega v puščavi: Pripravite Gospodovo pot, zravajte njegove steze! 5 Vsaka dolina naj se napolni in vsaka gora in hrib naj se zniža. Kar je krivo, naj bo ravno in razkopana pota naj bodo gladka. 6 In vse meso bo videlo Božje odrešenje.

3. Meditacija – premišljevanje

O slišani Božji besedi sedaj premišljujem. Gledam Jezusa in druge osebe v odlomku. Gledam, kako se Božja beseda dotika mojih misli in občutij, kako mi razodeva Boga ter mene in druge v njem. V pomoč so mi lahko tudi naslednje misli ali vprašanja:

– Janeza je Bog učil v puščavski samoti, stran od hrupa vsakdana. Vzamem si nekaj časa za tihoto. Z Janezom hodim po puščavi in premišljujem njegove besede.

– Janez nas spomni, da smo nenehno na poti in tako povabljeni, da nenehno nekaj zapuščamo in sprejemamo novo, saj le tako zorimo in rastemo. V kaj me vabi Gospod v tem adventu?

– Gospod nas vabi, da med dobrim in boljšim izberemo boljše in nadaljujemo pot. Kateri boljši okus mi v teh dneh obljublja Gospod?

4. Če želim, preberem še to razlago evangelijskega odlomka, drugače pa grem naprej v osebno molitev

Evangelist Luka nam pove, da se je Janezu zgodila Božja beseda ([Lk 3,2](#)). Janez je bil na ključnem mestu v zgodovini Božjega ljudstva. Povezal je Staro in Novo zavezo, ki ju je Bog sklenil s svojim ljudstvom.

Svojo preroško poklicanost in poslanstvo je prejel pred svojim spočetjem in rojstvom. Angel je namreč njegovemu očetu Zahariju, ki je kot duhovnik služil v jeruzalemskem templju, napovedal, da bo njegova neplodna žena spočela sina. »Dal mu boš ime Janez« in »že v materinem telesu bo poln Svetega Duha« ([Lk 1,13.15](#)).

Ko je kmalu po rojstvu dobil ime, je njegov oče prerokoval, da se bo imenoval »prerok Najvišjega, ki bo hodil pred Gospodom, da bi mu pripravil pot« ([Lk 1,76](#)). Bil je torej poklican za preroka, Božjega poslanca.

Luka nam na dramatičen način pove, kdaj se je pojavil na svetovnem prizorišču. Našteje nekaj ključnih vladarjev tega časa, med njimi rimskega cesarja Tiberija ([Lk 3,1](#)). Janezovo poslanstvo je bilo pripraviti pot

Božjemu maziljencu, ki bo prišel, da vzpostavi Božje kraljestvo nad vsemi drugimi kralji in oblastmi. Luka z navajanjem besede preroka Izaija, da bo »vse meso« videlo Božje odrešenje ([Iz 40,5; 52,10](#)), poudarja univerzalni klic evangelija vsem ljudstvom brez razlike.

Beremo, da se je »zgodila Božja beseda Janezu«, ko je živel v judovski puščavi ([Lk 3,2](#)). Že od zgodnjega otroštva je bil poklican, da se posveti molitvi in Božji besedi. Po Svetem pismu je oblikoval svoje življenje in postal služabnik Božje besede. Duh ga je vodil na pust in osamljen kraj, stran od hrupa in motenj vsakdanjega življenja. Bog ga je učil v puščavski samoti in ga pripravljala na preroško službo, ki naj bi obrnila srca njegovega ljudstva, da bi sprejelo dolgo pričakovanega Mesija.

Ko se je v antičnem svetu kralj odločil, da bo potoval po svojem kraljestvu, je najprej poslal svojega poslanca, da pripravi pot. Janez je bil poslanec in veliki glasnik mesijanskega Kralja, ki vsem ljudstvom oznanja, da je Božje kraljestvo že zelo blizu. Vlogo Mesijevega predhodnika je prerokoval že Izaija ([Iz 40,3-5](#)). Potoval je po Judeji in oznanjal »krst pokore za odpuščanje grehov« ([Lk 3,3](#)).

Janez Krstnik danes tudi nas pripravlja na sprejem Jezusa Kristusa. Prvi korak k temu sta spreobrnjenje in kesanje ([Mt 3,2; Lk 3,7](#)), ki vključuje sprejemanje Božje besede v naše srce in um ter dopuščanje, da njegova beseda spremeni naša stališča ter napačne načine razmišljanja in presojanja. Kesanje je zavestno odvrčanje od greha (ločitve od Boga in napačnega ravnanja) in obračanje k Bogu, da bi prejeli njegovo odpuščanje, ozdravljenje in moč, da bi delali, kar nas vodi v življenje z njim ter v njegovo ljubezen in pravičnost, ter zavračali, kar nas vodi proč od tega.

5. Osebna molitev

V naslednjih trenutkih tišine se o vsem tem osebno pogovorim z Jezusom. Povem mu, kaj mislim, kaj čutim, kaj želim. Ga slavim, se mu zahvalim ... Prosim ga za milosti, ki jih potrebujem za ...

6. Kontemplacija – [tiho bivanje z Bogom](#)

Dopustim, da v meni vse umolkne. Preprosto sem navzoč v Bogu, kakor je on navzoč meni. Morda iz te tišine in molka še bolj zaslutim Božji nagovor in željo, da bi bil vedno z njim in da bi vse delal z njim in v njem ...

...

7. Delovanje

Ko vstopim v osebni odnos z Bogom, me spremeni, naredi bolj ljubečega in spodbudi h konkretnemu delovanju ...

8. Zaključna molitev

Zaključim lahko samo s Slava Očetu ali pa s svojimi besedami ali s predlaganimi:

O, Gospod, ti prihajaš v moj vsakdan, zelo konkretno, in ti prvi poskušaš popraviti poti med seboj in menoj! Hvala za to milost, za tvoje ljubeče srce, ki me išče in hrani z Besedo tudi takrat, ko sem v puščavi. Ko ti rečem »da«, pa življenje zažari, reke življenja napajajo vse. Slavljen bodi, milostni Odrešenik!

9. Pregled molitvenega premišljevanja ali [refleksija](#). To je čas, ko ozavestim in ubesedim to, kaj se je v meni dogajalo v času molitve. Pri refleksiji mi lahko pomagajo naslednja vprašanja:

Kaj se je dogajalo med molitvijo? Katera čutenja in misli sem lahko zaznal v sebi?

Kaj sem spoznal o Bogu, kaj o njegovem odnosu so mene in drugih ter o mojem do njega in drugih?

Kako sem zaključil svojo molitev? Kaj sem prejel v njej za svoje vsakdanje življenje?

Na koncu si lahko zapišem spoznanja, ugotovitve in uvide. Zapišem si tudi, kje sem imel težave. Tudi te lahko imajo veliko vrednost pri spoznavanju odnosa do Boga do mene in mojega do njega. Lahko mi pomagajo tudi pri tem, da najdem bolj primeren način molitve. Potem se za vse zahvalim troedinemu Bogu.